

ساختمان داده‌ها

فصل دوم
آرایه‌ها و ساختارها

E-mail: **Hadi.khademi@gmail.com**

مهر ماه ۹۴ - دانشگاه علم و فرهنگ

نوع داده مجرد یا انتزاعی

• نوع داده مجرد یا انتزاعی (ADT) نوع داده ای است که در آن مشخصات داده ها و اعمال بر روی آنها از بازنمایی و پیاده سازی داده جدا می شود.

نوع داده ای مجرد

structure *Natural–Number* is

objects: an ordered subrange of the integers starting at zero and ending at the maximum integer (*INT–MAX*) on the computer

functions:

for all $x, y \in \text{Nat–Number}$; *TRUE*, *FALSE* $\in \text{Boolean}$

and where $+, -, <$, and $==$ are the usual integer operations

Nat–No Zero()

::= 0

Boolean Is–Zero(x)

::= **if** (*x*) **return** *FALSE*
else return *TRUE*

Nat–No Add(x, y)

::= **if** ((*x* + *y*) $\leq INT\text{--}MAX) **return** *x* + *y*
else return *INT–MAX*$

Boolean Equal(x, y)

::= **if** (*x* == *y*) **return** *TRUE*
else return *FALSE*

Nat–No Successor(x)

::= **if** (*x* == *INT–MAX*) **return** *x*
else return *x* + 1

Nat–No Subtract(x, y)

::= **if** (*x* < *y*) **return** 0
else return *x* - *y*

end *Natural–Number*

Structure 1.1: Abstract data type *Natural–Number*

نوع داده ای مجرد عدد طبیعی

ارایه

- مجموعه‌ای از عناصر از یک نوع داده می‌باشد

ساختار

- مجموعه‌ای از عناصر است که لزومی ندارد داده‌های آن یکسان باشد

یونیون

- اعلان یونیون مشابه تعریف و اعلان یک ساختار است با این تفاوت که فیلدهای یک یونیون باید در حافظه با هم مشترک باشند

آرایه ، ساختار و یونیون

- ما می توانیم ساختارهای داده خود را به کمک `typedef` ایجاد کنیم

```
struct {  
    char name[10];  
    int age;  
    float salary;  
} person;
```

```
strcpy(person.name, "james");  
person.age = 10;  
person.salary = 35000;
```

- حال می توان از این نوع داده ای استفاده کرد

human_being ali, hasan;

```
typedef struct human-being {  
    char name[10];  
    int age;  
    float salary;  
};
```

```
typedef struct {  
    char name[10];  
    int age;  
    float salary;  
} human-being;
```

ساختارها

▪ فقط یک فیلد یونیون در هر زمان فعال می گردد.

```
enum kind {stu,emp};  
typedef struct person {  
    kind flag;  
    union {  
        int empno;  
        long int stuno;  
    } no;  
};
```

```
person ali,hasan;  
  
ali.flag= stu;  
Ali.no.stuno=13245346753;  
  
hasan.flag=emp;  
hasan.no.empno=14353;
```

یونیون

structure *Array* is

objects: A set of pairs $\langle \text{index}, \text{value} \rangle$ where for each value of *index* there is a value from the set *item*. *Index* is a finite ordered set of one or more dimensions, for example, $\{0, \dots, n-1\}$ for one dimension, $\{(0, 0), (0, 1), (0, 2), (1, 0), (1, 1), (1, 2), (2, 0), (2, 1), (2, 2)\}$ for two dimensions, etc.

functions:

for all $A \in \text{Array}$, $i \in \text{index}$, $x \in \text{item}$, $j, \text{size} \in \text{integer}$

Array Create($j, list$) ::= **return** an array of j dimensions where *list* is a j -tuple whose i th element is the size of the i th dimension. *Items* are undefined.

Item Retrieve(A, i) ::= **if** ($i \in \text{index}$) **return** the item associated with index value i in array A
else return error

Array Store(A, i, x) ::= **if** ($i \in \text{index}$)
return an array that is identical to array A except the new pair $\langle i, x \rangle$ has been inserted **else return** error.

end *Array*

آرایه به عنوان یک نوع داده مجرد

■ لیست های مرتب شده یا خطی به صورت

Ordered (linear) list: (item1, item2, item3, ..., itemn)

مثال

(Sunday, Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday,
Saturday)

(Ace, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, Jack, Queen, King)

(1941, 1942, 1943, 1944, 1945)

(a1, a2, a3, ..., an-1, an)

لیست ها

▪ اعمال

- ۱) پیدا کردن طول یک لیست
- ۲) خواندن اقلام داده یک لیست از چپ به راست یا برعکس
- ۳) بازیابی α امین عنصر از یک لیست
- ۴) تعویض یک قلم اطلاعاتی در α امین موقعیت یک لیست
- ۵) درج یک قلم داده جدید در α امین موقعیت یک لیست
- ۶) حذف یک قلم اطلاعاتی از α امین موقعیت یک لیست

نمايش یک لیست مرتب شده به صورت یک آرایه

▪ پیاده سازی

- نگاشت ترتیبی (1)~(4) sequential mapping
نگاشت غیر ترتیبی (5)~(6) non-sequential mapping

لیست ها

یک ساختار خودارجاعی ساختاری است که در آن یک جز
یا بیشتر ، اشاره گری به خود آن می باشد.
ساختارهای خود ارجاعی معمولاً به روالهای
مدیریت حافظه پویا احتیاج دارند (malloc free) تا
به راحتی حافظه را گرفته و آزاد کنند.

ساختارهای خود ارجاعی

structure *Polynomial* is

objects: $p(x) = a_1x^{e_1} + \dots + a_nx^{e_n}$; a set of ordered pairs of $\langle e_i, a_i \rangle$ where a_i in

Coefficients and e_i in *Exponents*, e_i are integers ≥ 0

functions:

for all $poly, poly1, poly2 \in Polynomial$, $coef \in Coefficients$, $expon \in Exponents$

<i>Polynomial</i> Zero()	::= return the polynomial, $p(x) = 0$
<i>Boolean</i> IsZero(<i>poly</i>)	::= if (<i>poly</i>) return FALSE else return TRUE
<i>Coefficient</i> Coef(<i>poly</i> , <i>expon</i>)	::= if (<i>expon</i> \in <i>poly</i>) return its coefficient else return zero
<i>Exponent</i> Lead-Exp(<i>poly</i>)	::= return the largest exponent in <i>poly</i>
<i>Polynomial</i> Attach(<i>poly</i> , <i>coef</i> , <i>expon</i>)	::= if (<i>expon</i> \in <i>poly</i>) return error else return the polynomial <i>poly</i> with the term $\langle coef, expon \rangle$ inserted
<i>Polynomial</i> Remove(<i>poly</i> , <i>expon</i>)	::= if (<i>expon</i> \in <i>poly</i>) return the polynomial <i>poly</i> with the term whose exponent is <i>expon</i> deleted else return error
<i>Polynomial</i> SingleMult(<i>poly</i> , <i>coef</i> , <i>expon</i>)	::= return the polynomial $poly \cdot coef \cdot x^{expon}$
<i>Polynomial</i> Add(<i>poly1</i> , <i>poly2</i>)	::= return the polynomial $poly1 + poly2$
<i>Polynomial</i> Mult(<i>poly1</i> , <i>poly2</i>)	::= return the polynomial $poly1 \cdot poly2$

end *Polynomial*

نوع داده ای مجرد چند جمله ای

▪ چند جمله ایهای نمونه

$$A(x) = 3x^{20} + 2x^5 + 4 \text{ and } B(x) = x^4 + 10x^3 + 3x^2 + 1$$

فرض کنید دو چندجمله ای زیر را داشته باشیم که در انها x متغیر و ضریب و i توان است آنگاه

$$A(x) + B(x) = \sum (a_i + b_i)x^i$$

$$A(x) \cdot B(x) = \sum (a_i x^i \cdot \sum (b_j x^j))$$

به صورت مشابه می توان تفریق و تقسیم چند جمله ایها و بسیاری از عملیات دیگر را تعریف کرد.

نوع داده ای مجرد چند جمله ای

▪ Representation I

a.degree=n

a.coef[i]=a_{n-i} //coefficient

▪ ضرایب به ترتیب نزول درجه در ارایه ذخیره شود

```
#define MAX_degree 101
/*MAX degree of polynomial+1*/
typedef struct{
    int degree;
    float coef [MAX_degree];
}polynomial;
```

Drawback: The first representation may waste space.

نوع داده ای مجرد چند جمله ای

▪ Representation II

آرایه `coef` را به گونه ای در نظر بگیریم که طول آن برابر $a.degree + 1$ شود

```
Class polynomial{
```

```
    private:
```

```
        int degree;
```

```
        float *coef;};
```

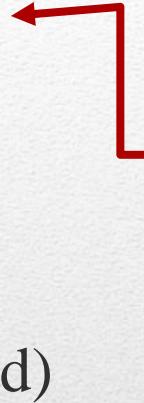
```
Polynomial::polynomial( int d)
```

```
{
```

```
    degree=d;
```

```
    coef=new float[degree+1]
```

```
}
```


Drawback: $x^{1000} + 1$ in
this
representation
has 2 nonzero
term

نوع داده ای مجرد چند جمله ای

■ Representation III

تمام چند جمله ایها را در یک ارایه ذخیره کنیم
 فقط ضرایب غیر صفر را به همراه توان انها ذخیره کنیم

```
#define MAX_TERMS 100
```

```
/*size of terms array*/
```

```
typedef struct{  
    float coef;  
    int expon;  
}polynomial;
```

```
polynomial terms [MAX_TERMS];
```

```
int avail = 0;
```

نوع داده ای مجرد چند جمله ای

storage requirements: start, finish, 2*(finish-start+1)

	representation	specification
$A(x) = 2x^{1000} + 1$	<start, finish>	poly A
$B(x) = x^4 + 10x^3 + 3x^2 + 1$	<0,1> <2,5>	poly B

starta *finisha* *startb* *finishb* *avail*

↓ ↓ ↓ ↓ ↓

<i>coef</i>	2	1	1	10	3	1	
<i>exp</i>	1000	0	4	3	2	0	

0 1 2 3 4 5 6

نوع داده ای مجرد چند جمله ای

```

void padd(int starta,int finisha,int startb, int finishb,
          int *startd,int *finishd)
{
/* add A(x) and B(x) to obtain D(x) */
float coefficient;
*startd = avail;
while (starta <= finisha && startb <= finishb)
    switch(COMPARE(terms[starta].expon,
                   terms[startb].expon)) {
        case -1: /* a expon < b expon */
            attach(terms[startb].coef,terms[startb].expon)
            startb++;
            break;
        case 0: /* equal exponents */
            coefficient = terms[starta].coef +
                           terms[startb].coef;
            if (coefficient)
                attach(coefficient,terms[starta].expon);
            starta++;
            startb++;
            break;
        case 1: /* a expon > b expon */
            attach(terms[starta].coef,terms[starta].expon)
            starta++;
    }
/* add in remaining terms of A(x) */
for(; starta <= finisha; starta++)
    attach(terms[starta].coef,terms[starta].expon);
/* add in remaining terms of B(x) */
for( ; startb <= finishb; startb++)
    attach(terms[startb].coef, terms[startb].expon);
*finishd = avail-1;
}

```

نوع داده ای مجرد چند جمله ای

■ یک تابع C که دو چند جمله ای A و B را جمع میکند تا D را به دست آورد

$$D = A + B$$

Analysis: $O(n+m)$
where n (m) is the number of nonzeros in A (B)

```
void attach(float coefficient, int exponent)
{
    /* add a new term to the polynomial */
    if (avail >= MAX_TERMS) {
        fprintf(stderr,"Too many terms in the polynomial\n");
        exit(1);
    }
    terms[avail].coef = coefficient;
    terms[avail++].expon = exponent;
}
```

مشکل: هنگامی که چند جمله‌ای لازم نباشد باید فشرده سازی انجام شود

جابجایی داده انجام می‌شود

نوع داده‌ای مجرد چند جمله‌ای

■ ماتریس های مهم

■ ماتریس مربعی $n \times n$

■ ماتریس بالا و پایین مثلثی

■ ماتریس اسپارس

■ ماتریس قطری

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \mathbf{B}_1 & \mathbf{C}_1 & & \cdots & & 0 \\ \mathbf{A}_2 & \mathbf{B}_2 & \mathbf{C}_2 & & & \\ \ddots & \ddots & \ddots & & & \vdots \\ & \mathbf{A}_k & \mathbf{B}_k & \mathbf{C}_k & & \\ \vdots & & \ddots & \ddots & & \ddots \\ 0 & \cdots & & \mathbf{A}_{n-1} & \mathbf{B}_{n-1} & \mathbf{C}_{n-1} \\ & & & & \mathbf{A}_n & \mathbf{B}_n \end{bmatrix}$$

$$U = \begin{bmatrix} u_{1,1} & u_{1,2} & u_{1,3} & \cdots & u_{1,n} \\ u_{2,2} & u_{2,3} & \cdots & u_{2,n} \\ \ddots & \ddots & \ddots & & \vdots \\ & \ddots & u_{n-1,n} \\ 0 & & & u_{n,n} \end{bmatrix} \quad L = \begin{bmatrix} l_{1,1} & & & & 0 \\ l_{2,1} & l_{2,2} & & & \\ l_{3,1} & l_{3,2} & \ddots & & \\ \vdots & \vdots & \ddots & \ddots & \\ l_{n,1} & l_{n,2} & \cdots & l_{n,n-1} & l_{n,n} \end{bmatrix}$$

ماتریس ها

- در ریاضیات ، یک ماتریس شامل m سطر و n ستون از اعضای می باشد.
- ماتریسی که عناصر صفر آن زیاد بوده ماتریس اسپارس نامیده می شود.

	col 0	col 1	col 2
row 0	-27	3	4
row 1	6	82	-2
row 2	109	-64	11
row 3	12	8	9
row 4	48	27	47

5*3

(a)

15/15

	col 0	col 1	col 2	col 3	col 4	col 5
row 0	15	0	0	22	0	-15
row 1	0	11	3	0	0	0
row 2	0	0	0	-6	0	0
row 3	0	0	0	0	0	0
row 4	91	0	0	0	0	0
row 5	0	0	28	0	0	0

6*6

(b)

8/36

← sparse matrix
data structure?

ماتریس اسپارس

structure *Sparse-Matrix* is

objects: a set of triples, $\langle \text{row}, \text{column}, \text{value} \rangle$, where *row* and *column* are integers and form a unique combination, and *value* comes from the set *item*.

functions:

for all $a, b \in \text{Sparse-Matrix}$, $x \in \text{item}$, $i, j, \text{max-col}, \text{max-row} \in \text{index}$

Sparse-Matrix Create(*max-row*, *max-col*) ::=

return a *Sparse-Matrix* that can hold up to *max-items* = *max-row* \times *max-col* and whose maximum row size is *max-row* and whose maximum column size is *max-col*.

Sparse-Matrix Transpose(*a*) ::=

return the matrix produced by interchanging the row and column value of every triple.

Sparse-Matrix Add(*a*, *b*) ::=

if the dimensions of *a* and *b* are the same
return the matrix produced by adding corresponding items, namely those with identical *row* and *column* values.
else return error

Sparse-Matrix Multiply(*a*, *b*) ::=

if number of columns in *a* equals number of rows in *b*
return the matrix *d* produced by multiplying *a* by *b* according to the formula: $d[i][j] = \sum(a[i][k] \cdot b[k][j])$ where *d*(*i*, *j*) is the (*i*, *j*)th element
else return error.

■ حداقل اعمال ممکن شامل ایجاد، جمع، ضرب و ترانهاده ماتریس می باشد.

ماتریس اسپارس

row, column in ascending order

	col 0	col 1	col 2	col 3	col 4	col 5
row 0	15	0	0	22	0	-15
row 1	0	11	3	0	0	0
row 2	0	0	0	-6	0	0
row 3	0	0	0	0	0	0
row 4	91	0	0	0	0	0
row 5	0	0	28	0	0	0

	row	col	value
$a[0]$	6	6	8
[1]	0	0	15
[2]	0	3	22
[3]	0	5	-15
[4]	1	1	11
[5]	1	2	3
[6]	2	3	-6
[7]	4	0	91
[8]	5	2	28

(a)

می توان از یک آرایه از سه تایی های $\langle \text{row}, \text{col}, \text{value} \rangle$ برای نمایش یک ماتریس اسپارس استفاده کرد.

ماتریس اسپارس

پیاده سازی ▪

Sparse-Matrix Create(max-row, max-col) ::=

```
#define MAX_TERMS 101 /* maximum number of terms +1*/
typedef struct {
    int col;
    int row;
    int value;
} term;
term a[MAX_TERMS];
```

ماتریس اسپارس

برای پیدا نمودن ترانهاده یک ماتریس باید جای سطرها و ستون ها را عوض کرد
بدین مفهوم که هر عنصر $a[i][j]$ در ماتریس اولیه به عنصر $b[j][i]$ در ماتریس
ترانهاده تبدیل می شود.

	row	col	value		row	col	value
$a[0]$	6	6	8	$b[0]$	6	6	8
[1]	0	0	15	[1]	0	0	15
[2]	0	3	22	[2]	0	4	91
[3]	0	5	-15	[3]	1	1	11
[4]	1	1	11	[4]	2	1	3
[5]	1	2	3	[5]	2	5	28
[6]	2	3	-6	[6]	3	0	22
[7]	4	0	91	[7]	3	2	-6
[8]	5	2	28	[8]	5	0	-15
(a)				(b)			

ترانهاده یک ماتریس اسپارس

For each row i

take element $\langle i, j, \text{value} \rangle$ and store it in element $\langle j, i, \text{value} \rangle$ of the transpose.

difficulty: where to put $\langle j, i, \text{value} \rangle$

$(0, 0, 15) \implies (0, 0, 15)$

$(0, 3, 22) \implies (3, 0, 22)$

$(0, 5, -15) \implies (5, 0, -15)$

$(1, 1, 11) \implies (1, 1, 11)$

For all elements in column j,

place element $\langle i, j, \text{value} \rangle$ in element $\langle j, i, \text{value} \rangle$

الگوریتم بیان شده نشان می دهد که باید تمام عناصر در ستون ۰ را پیدا و آنها را در سطر ۰ ذخیره کرد همچنین تمام عناصر ستون ۱ را پیدا و در سطر ۱ قرار داد و همین فرآیند را ادامه داد. از آنجا که ماتریس اولیه سطربوی بوده لذا ستون های داخل هر سطر از ماتریس ترانهاده نیز به صورت صعودی مرتب می شود.

ترانهاده یک ماتریس اسپارس

Assign A[i][j] to B[j][i]

place element $\langle i, j, \text{value} \rangle$ in
element $\langle j, i, \text{value} \rangle$

For all columns i

For all elements in column j

Scan the array
“columns” times.
The array has
“elements” elements.

```
void transpose(term a[], term b[])
/* b is set to the transpose of a */
{
    int n,i,j, currentb;
    n = a[0].value;           /* total number of elements */
    b[0].row = a[0].col; /* rows in b = columns in a */
    b[0].col = a[0].row; /* columns in b = rows in a */
    b[0].value = n;
    if (n > 0 ) { /* non zero matrix */
        currentb = 1;
        for (i = 0; i < a[0].col; i++)
            /* transpose by the columns in a */
            for (j = 1; j <= n; j++)
                /* find elements from the current column */
                if (a[j].col == i) {
                    /* element is in current column, add it to b */
                    b[currentb].row = a[j].col;
                    b[currentb].col = a[j].row;
                    b[currentb].value = a[j].value;
                    currentb++;
                }
    }
}
```

$\Rightarrow O(\text{columns} * \text{elements})$

الگوریتم ترانهاده

EX: A[6][6] transpose to B[6][6]

i=1 j=8
a[i].col = 2 != i

Matrix A

Row Col Value

a[0]	6	6	8
[1]	0	0	15
[2]	0	3	22
[3]	0	5	-15
[4]	1	1	11
[5]	1	2	3
[6]	2	3	-6
[7]	4	0	91
[8]	5	2	28

Matrix B

Row Col Value

0	6	6	8
1	0	0	15
2	0	4	91
3	1	1	11

```
void transpose(term a[], term b[])
/* b is set to the transpose of a */
{
    int n,i,j, currentb;
    n = a[0].value;          /* total number of elements */
    b[0].row = a[0].col; /* rows in b = columns in a */
    b[0].col = a[0].row; /* columns in b = rows in a */
    b[0].value = n;
    if (n > 0 ) { /* non zero matrix */
        currentb = 1;
        for (i = 0; i < a[0].col; i++)
            /* transpose by the columns in a */
            for (j = 1; j <= n; j++)
                /* find elements from the current column */
                if (a[j].col == i) {
                    /* element is in current column, add it to b */
                    b[currentb].row = a[j].col;
                    b[currentb].col = a[j].row;
                    b[currentb].value = a[j].value;
                    currentb++;
                }
    }
}
```

Set Up row & column
in B[6][6]

And So on...

■ مقایسه الگوریتم ارائه شده برای بازنمایی اسپارس و بازنمایی دو بعدی

- $O(\text{columns}^* \text{elements})$ vs. $O(\text{columns}^* \text{rows})$
- وقتی ماتریس اسپارس نباشد $O(\text{columns}^2 * \text{rows})$

■ مشکل: ارایه columns بار بررسی می شود
می توان ترانهاده ماتریسی که به صورت سه تاییها نگهداری شده را در زمان $O(\text{columns} + \text{elements})$ پیدا کرد.

■ راهکار:

- تعداد عناصر در هر ستون ماتریس اولیه را مشخص کنید
- شروع هر سطر ماتریس ترانهاده را تعیین کنید

بحث در مورد الگوریتم ترانهاده

- تعداد عضوهای هر ستون ماتریس A تعداد عضوهای هر سطر B را به دست می دهد
- است $\text{RowStart}[i-1] + \text{RowSize}[i-1]$ برابر $\text{Rowstart}[i]$

	[0]	[1]	[2]	[3]	[4]	[5]	
row_terms	=	2	1	2	2	0	1
starting_pos	=	1	3	4	6	8	8

	row	col	value		row	col	value	
<i>a[0]</i>	6	6	8		<i>b[0]</i>	6	6	8
[1]	0	0	15		[1]	0	0	15
[2]	0	3	22		[2]	0	4	91
[3]	0	5	-15		[3]	1	1	11
[4]	1	1	11		[4]	2	1	3
[5]	1	2	3		[5]	2	5	28
[6]	2	3	-6		[6]	3	0	22
[7]	4	0	91		[7]	3	2	-6
[8]	5	2	28	transpose	[8]	5	0	-15
	(a)				(b)			

الگوریتم ترانهاده سریع

Matrix A

Row Col Value

	a[0]	a[1]	a[2]	a[3]	a[4]	a[5]	a[6]	a[7]	a[8]
	6	6	8	0	0	15	0	3	22
	0	0	15	0	3	22	0	5	-15
	1	1	11	1	2	3	2	3	-6
	4	0	91	5	2	28	4	0	91

	[0]	[1]	[2]	[3]	[4]	[5]	#col = 6
row_terms	0	0	0	0	0	0	#term = 6
starting_pos	1	3	4	6	8	8	

```
void fast_transpose(term a[], term b[])
{
    /* the transpose of a is placed in b */
    int row_terms[MAX_COL], starting_pos[MAX_COL];
    int i, j, num_cols = a[0].col, num_terms = a[0].value;
    b[0].row = num_cols; b[0].col = a[0].row;
    b[0].value = num_terms;
    if (num_terms > 0) { /* nonzero matrix */
        for (i = 0; i < num_cols; i++)
            row_terms[i] = 0;
        for (i = 1; i <= num_terms; i++)
            row_terms[a[i].col]++;
        starting_pos[0] = 1;
        for (i = 1; i < num_cols; i++)
            starting_pos[i] =
                starting_pos[i-1] + row_terms[i-1];
        for (i = 1; i <= num_terms; i++) {
            j = starting_pos[a[i].col]++;
            b[j].row = a[i].col; b[j].col = a[i].row;
            b[j].value = a[i].value;
        }
    }
}
```

I = 8

Matrix A

Row Col Value

a[0]	6	6	8
[1]	0	0	15
[2]	0	3	22
[3]	0	5	-15
[4]	1	1	11
[5]	1	2	3
[6]	2	3	-6
[7]	4	0	91
[8]	5	2	28

Matrix B

Row Col Value

0	6	6	8
1	0	0	15
2	0	4	91
3	1	1	11
4	2	1	3
5	2	5	28
6	3	0	22
7	3	2	-6
8	5	0	-15

[0] [1] [2] [3] [4] [5]

row_terms = 2 1 2 2 0 1
starting_pos = 3 4 6 8 8 9

```
void fast_transpose(term a[], term b[])
{
    /* the transpose of a is placed in b */
    int row_terms[MAX_COL], starting_pos[MAX_COL];
    int i, j, num_cols = a[0].col, num_terms = a[0].value;
    b[0].row = num_cols; b[0].col = a[0].row;
    b[0].value = num_terms;
    if (num_terms > 0) { /* nonzero matrix */
        for (i = 0; i < num_cols; i++)
            row_terms[i] = 0;
        for (i = 1; i <= num_terms; i++)
            row_terms[a[i].col]++;
        starting_pos[0] = 1;
        for (i = 1; i < num_cols; i++)
            starting_pos[i] =
                starting_pos[i-1] + row_terms[i-1];
        for (i = 1; i <= num_terms; i++) {
            j = starting_pos[a[i].col]++;
            b[j].row = a[i].col; b[j].col = a[i].row;
            b[j].value = a[i].value;
        }
    }
}
```

Buildup row_term & starting_pos

transpose

For columns

For elements

For columns

For elements

```
void fast_transpose(term a[], term b[])
{
    /* the transpose of a is placed in b */
    int row_terms[MAX_COL], starting_pos[MAX_COL];
    int i, j, num_cols = a[0].col, num_terms = a[0].value;
    b[0].row = num_cols; b[0].col = a[0].row;
    b[0].value = num_terms;
    if (num_terms > 0) { /* nonzero matrix */
        for (i = 0; i < num_cols; i++)
            row_terms[i] = 0;
        for (i = 1; i <= num_terms; i++)
            row_terms[a[i].col]++;
        starting_pos[0] = 1;
        for (i = 1; i < num_cols; i++)
            starting_pos[i] =
                starting_pos[i-1] + row_terms[i-1];
        for (i = 1; i <= num_terms; i++) {
            j = starting_pos[a[i].col]++;
            b[j].row = a[i].col; b[j].col = a[i].row;
            b[j].value = a[i].value;
        }
    }
}
```

بحث در مورد الگوریتم ترانهاده سریع

- مقایسه الگوریتم ارائه شده برای بازنمایی اسپارس و بازنمایی دو بعدی وقتی ماتریس اسپارس باشد

$O(\text{columns} + \text{elements})$ vs. $O(\text{columns} * \text{rows})$

هم در حافظه و هم در زمان اجرا صرفه جویی خواهد شد

elements --> columns * rows وقتی ماتریس اسپارس نباشد

$O(\text{columns} * \text{rows})$

شبیه حالت استفاده از بازنمایی دو بعدی، فقط ضریب ثابت FastTranspose بزرگتر از حالت ارایه ای

■ هزینه: FastTranspose در مقایسه با transpose نیازمند حافظه بیشتری می باشد.

Additional row_terms and starting_pos arrays

بحث در مورد الگوریتم ترانهاده سریع

- معمولاً ارایه چند بعدی از طریق ذخیره سازی عضوهایش در یک آرایه یک بعدی پیاده سازی می شود.

- اگر یک ارایه به صورت $a[upper0][upper1] \dots [uppern]$ اعلان شده باشد تعداد عضوهای این ارایه برابر است با

$$\prod_{i=0}^{n-1} upper_i$$

- مثال: اگر ما a را به صورت $[a[10][10][10]]$ اعلان کنیم آنگاه به 1000 واحد حافظه برای ذخیره ان احتیاج داریم

- اگر یک ارایه به صورت $a[p1..q1][p2..q2] \dots [pn..qn]$ اعلان شده باشد تعداد عضوهای این ارایه برابر است با

$$\prod_{i=1}^n (q_i - p_i + 1)$$

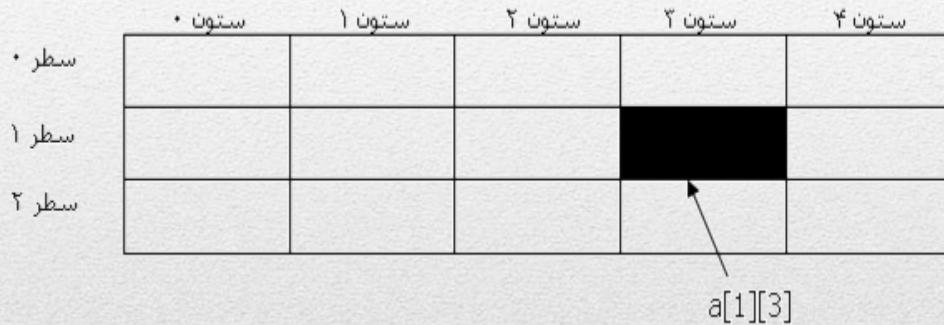
- مثال: اگر ما a را به صورت $[a[4..5][2..4][1..2][3..4]]$ اعلان کنیم آنگاه این ارایه $2*3*2*2 = 24$ عضو دارد

نمایش آرایه ها

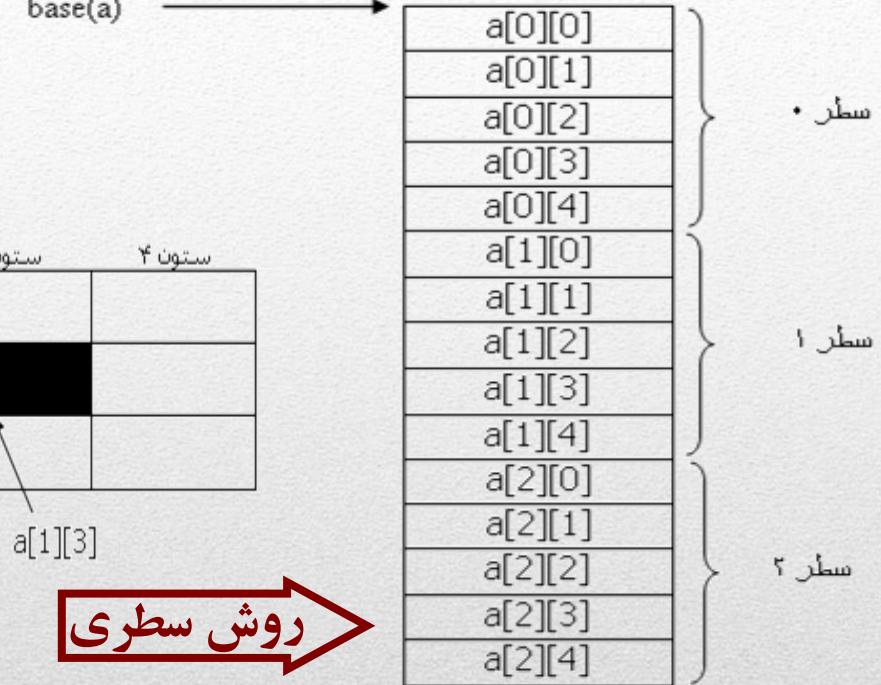
- آرایه های دو بعدی می توانند به صورت سطری یا ستونی ذخیره شوند. در روش سطری، ابتدا عناصر سطر اول، سپس عناصر سطر دوم و غیره ذخیره می شوند. در روش ستونی، ابتدا عناصر ستون اول، سپس عناصر ستون دوم و غیره ذخیره می شوند.
- در روش سطری آرایه های چند بعدی را به وسیله سطرهای آن ذخیره می کنیم. به عنوان مثال آرایه دو بعدی $A[upper_0][upper_1]$ دارای $upper_0$ سطر به صورت $(row_0, row_1, \dots, row_{upper_0-1})$ است به نحوی که هر سطر شامل $upper_1$ عنصر می باشد.

پیاده سازی آرایه های چند بعدی

int a[3][5];

base(a)

پياده سازي آرایه های چند بعدی

■ فرض کنید آرایه A با α آدرس upper0 سطر و upper1 ستون تعریف شده است و $A[0][0]$ باشد،

■ برای رسیدن به اولین عنصر سطر i (یعنی عنصر $A[i][0]$) باید از i سطر کامل بگذریم که هر سطر آن دارای $upper1$ عنصر است. لذا آدرس عنصر اول سطر i برابر است با:

$$\text{آدرس اولین عنصر سطر } i = \alpha + i \cdot upper1$$

■ فاصله اولین عنصر سطر i تا ستون j برابر با j است. بنابراین آدرس عنصر $[i][j]$ به صورت زیر است:

$$A[i][j] = \alpha + i \cdot Upper1 + j$$

پیاده سازی آرایه های چند بعدی

$A[upper_0][upper_1]$

- Row major order: $A[i][j] : \alpha + i * upper_1 + j$
- Column major order: $A[i][j] : \alpha + j * upper_0 + i$

	col_0	col_1	col_{u_1-1}
row_0	$A[0][0]$ α	$A[0][1]$ $\alpha + u_0$	\dots $A[0][u_1-1]$ $\alpha + (u_1-1) * u_0$
row_1	$A[1][0]$ $\alpha + u_1$	$A[1][1]$	\dots $A[1][u_1-1]$
row_{u_0-1}	$A[u_0-1][0]$ $\alpha + (u_0-1) * u_1$	$A[u_0-1][1]$	\dots $A[u_0-1][u_1-1]$

پیاده سازی آرایه های چند بعدی

- برای نمایش آرایه سه بعدی $A[upper_0][upper_1][upper_2]$ آن را به عنوان آرایه دو بعدی با ابعاد $upper_1 \times upper_2$ در نظر می گیریم.
- برای پیدا کردن محل $a[i][j][k]$
- address of $a[i][0][0] = \alpha + i * upper_1 * upper_2$
- چون i ارایه دو بعدی با ابعاد $upper_1 \times upper_2$ قبل از این عضو وجود دارد
- address of $a[i][j][0] = \alpha + i * upper_1 * upper_2 + j * upper_2$
- address of $a[i][j][k] = \alpha + i * upper_1 * upper_2 + j * upper_2 + k$

پیاده سازی آرایه های چند بعدی

■ با تعمیم بحث ارائه شده فرمول ادرس هر عضو $A[i_0][i_1] \dots [i_{n-1}]$ در یک آرایه n بعدی که به صورت $A[upper_0][upper_1] \dots [upper_{n-1}]$ ارایه زیر به دست می‌اید.

$$\begin{aligned}
 & \alpha + i_0 upper_1 upper_2 \dots upper_{n-1} \\
 & + i_1 upper_2 upper_3 \dots upper_{n-1} \\
 & + i_2 upper_3 upper_4 \dots upper_{n-1} \\
 & . \\
 & . \\
 & . \\
 & + i_{n-2} upper_{n-1} \\
 & + i_{n-1} = \alpha + \sum_{j=0}^{n-1} i_j a_j
 \end{aligned}$$

where:

$$\begin{cases} a_j = \prod_{k=j+1}^{n-1} upper_k & 0 \leq j < n-1 \\ a_{n-1} = 1 & \end{cases}$$

پیاده سازی آرایه های چند بعدی

■ فرمولی برای تعیین آدرس عضو $a[i_1][i_2] \dots [i_n]$ در ارایه ای به دست اورید که به صورت $a[l_1..u_1][l_2..u_2] \dots [l_n..u_n]$ اعلان شده است. در دو حالت نمایش سطري و ستونی تمرین را حل کنید.

■ فرمولی برای آدرس دهی عضوهای ماتریس پایین مثلثی به دست آورید

$$\begin{bmatrix} X & 0 & 0 \dots & 0 \\ X & X & 0 \dots & 0 \\ X & X & X \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots \cdots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \vdots \cdots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \vdots \cdots & \vdots \\ X & X & X \dots & X \end{bmatrix}$$

(الف) پایین مثلثی.

$$\begin{bmatrix} X & X & X \dots & X \\ 0 & X & X \dots & X \\ 0 & 0 & X \dots & X \\ \vdots & \vdots & \vdots \cdots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \vdots \cdots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \vdots \cdots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 \dots & X \end{bmatrix}$$

(ب) بالا مثلثی.

تمرین

$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 4 & 5 & 6 \end{bmatrix} \quad * \quad
 \begin{bmatrix} 7 & 8 & 9 & 1 \\ 2 & 3 & 4 & 5 \\ 6 & 7 & 8 & 9 \end{bmatrix}$$

2 * 3

برای ضرب دو ماتریس فوق باید هر سطر از ماتریس اول در ستونهای ماتریس دوم ضرب شود و حاصل هر یک با هم جمع شود.

$$\begin{bmatrix} 1*7+2*2+3*6 & 1*8+2*3+3*7 & 1*9+2*4+3*8 & 1*1+2*5+3*9 \\ 4*7+5*2+6*6 & 4*8+5*3+6*7 & 4*9+5*4+6*8 & 4*1+5*5+6*9 \end{bmatrix}$$

بنابراین ماتریس حاصلضرب یک ماتریس $2*4$ است.

ضرب دو ماتریس

- با توجه به ماتریس های مشخص و معلوم A و B ، فرض کنید که A یک ماتریس $m \times n$ و B یک ماتریس $p \times m$ باشد آنگاه ماتریس حاصل ضرب D دارای ابعاد $m \times p$ است و عنصر i,j آن به صورت زیر تعریف می شود :

$$d_{ij} = \sum_{k=0}^{n-1} a_{ik} b_{kj} \quad 0 \leq i < m \quad 0 \leq j < p \quad \text{برای}$$

- نکته : حاصل ضرب دو ماتریس اسپارس ممکن است یک ماتریس اسپارس نباشد.

ضرب ماتریس

- ضرب ماتریسها مانند ضرب اعداد در ریاضی دارای خاصیت شرکت پذیری است.
- اگر تعدادی ماتریس داشته باشیم که بین آنها علامت * است می توان با استفاده از خاصیت شرکت پذیری به شیوه های مختلف آنها را در هم ضرب کرد.
- برای مثال : می خواهیم 4×2 ماتریس زیر را در هم ضرب کنیم و سپس تعداد اعمال ضرب را در هر حالت به دست آوریم :

$$A * B * C * D$$

$$20*2 \quad 2*30 \quad 30*12 \quad 12*8$$

A (B (CD))

$$\text{تعداد اعمال ضرب} = 30*8*12 + 2*8*30 + 20*8*2 = 3680$$

(AB)(CD)

$$\text{تعداد اعمال ضرب} = 20*30*2 + 30*8*12 + 20*8*2 = 8880$$

A ((BC) D)

$$\text{تعداد اعمال ضرب} = 2*12*30 + 2*8*12 + 20*8*2 = 1232$$

((AB)C)D

$$\text{تعداد اعمال ضرب} = 20*30*2 + 20*12*30 + 20*8*12 = 10320$$

(A(BC))D

$$\text{تعداد اعمال ضرب} = 2*12*30 + 20*12*2 + 20*8*12 = 3120$$

پرانتز گذاری متفاوت ضرب زنجیره ای ماتریسها

- قضیه کاتالان: تعداد حالات شرکت پذیری ضرب $A + B$ ماتریس از رابطه زیر بدست می آید:

$$C_i = \frac{1}{i+1} \binom{2i}{i}$$

- محاسبه بهینه ترین تعداد ضرب در ضرب چند ماتریس: (عمل ضرب کمتر)
- قضیه:

$$A_{m \times n} \times B_{n \times k} \times C_{k \times L}$$

$$\text{تعداد ضرب } A(B)C < \text{تعداد ضرب } A(BC) \quad \longleftrightarrow \quad \frac{1}{m} + \frac{1}{k} > \frac{1}{n} + \frac{1}{L}$$

ضرب ماتریس ها

- الگوریتمی باید که برای N ماتریس ترتیب بهینه را پیدا کند
(ترتیب بهینه فقط به ابعاد ماتریسهای بستگی دارد. بنابراین ورودی الگوریتم N (تعداد ماتریسهای) و ابعاد ماتریسهای D است.)

تمرین ضرب ماتریس ها

- عملکردهایی که می توان برای رشته ها تعریف کرد مانند :
- ایجاد یک رشته تهی جدید
- خواندن یا نوشتن یک رشته
- ضمیمه کردن دو رشته به یکدیگر (concatenation)
- کپی کردن یک رشته
- مقایسه رشته ها
- درج کردن یک زیر رشته به داخل رشته
- برداشتن یک زیر رشته از یک رشته مشخص
- پیدا کردن یک الگو(pattern) یا عبارت در یک رشته

نوع داده ای مجرد رشته

▪ در زبان C، رشته ها به صورت آرایه های کاراکتری که به کاراکتر تهی، \0، ختم می شوند نگهداری می گردد.

s[0]	s[1]	s[2]	s[3]
A	N	D	\0

char s[] = {"AND"};

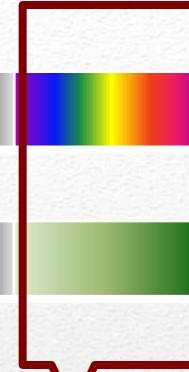
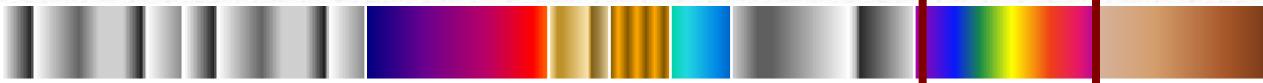

نوع داده ای مجرد رشته

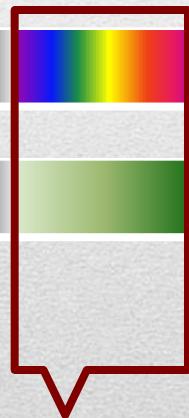
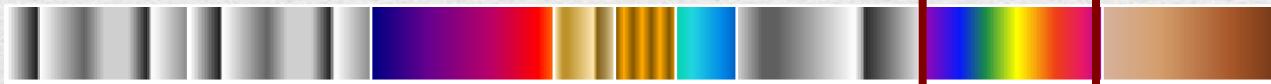
▪ فرض کنید که دو رشته داریم ، string و pat، و الگوی pat باید در string پیدا شود.

```
int string::Find (String pat)
{
//i is set to -1 if paty does not occure in s (*this)
//otherwise i is set to point to the first position in *this where pat begins.
char * p=pat.str; *s=str;
int i=0; //i is starting point
if (*s && *p)
    while ( i <= length()-pat.length() )
        if (*p++==*s++) //characters match, get next char in pat and s
            if (! *p) return i;
        }
    else { //no match
        i++; s=str+i; p= pat.str;
    }
return -1; // pat is empty or does not occur in s
} // end of Find
```

پیدا کردن یک الگو در یک رشته

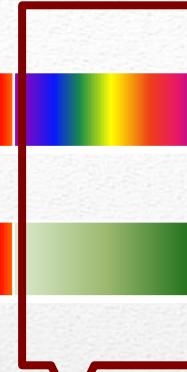
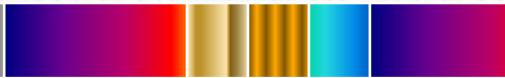
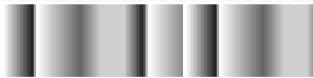

عدم تطبيق

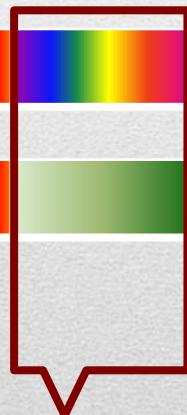
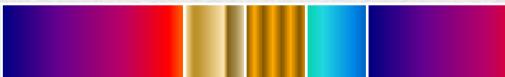

بررسی تطبيق

الگوریتم کنوث-موریس-پرات

عدم تطبيق

بررسی تطبيق

الگوریتم کنوث-موریس-پرات

- تابع شکست: برای هر یک از عناصر تعیین می‌کنیم در صورت شکست از چه عنصری بررسی مجدد آغاز شود. و به ازای هر کاراکتر در موقعیت j در رشته یک مقدار بدست می‌آید.

j (اندیس)	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
pat	a	b	c	a	b	c	a	c	a	b
f	-1	-1	-1	0	1	2	3	-1	0	1

الگوریتم کنوث-موریس-پرات

$$f(j) = \begin{cases} k - p_0 p_1 \dots p_k = p_j - k p_j & \text{if } k < j \\ \text{largest } k \text{ such that } p_{k+1} \dots p_j \text{ exist} & \text{if } k \geq j \end{cases}$$

در غیر اینصورت

j (اندیس)	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
pat	a	b	c	a	b	c	a	c	a	b
f	-1	-1	-1	0	1	2	3	-1	0	1

الگوریتم کنوث-موریس-پرات

■ افزودن متغیر عضو f جهت
نگهداری مقادیر شکست و
تغییرات اعمال شده در
سازنده‌ها

```
class CMyString
{
public:
    char *str;
    char *f;
    CMyString(char *init,int len);
    CMyString(CMyString &s);
    int Getlength();
    int Find(CMyString &pat);
    void Fastfind(CString &pat);
    void Fail();
};

CMyString::CMyString(char *init,int le)
{
    str=new char[le];
    f=new char[le];
    strcpy(str,init);
}

CMyString::CMyString(CMyString &s)
{
    str=new char[s.Getlength()+1];
    f=new char[s.Getlength()+1];
    strcpy(str,s.str);
}
```

```
int CMyString::Fail()
{
    int lengthp=Getlength();
    f[0]=-1;
    for(int j=1 ; j<lengthp ; j++)
    {
        int pf = f[j-1];
        while(str[j]!=str[pf+1] && pf>=0)
            i=f[pf];
        if(str[j]==str[pf+1])
            f[j]=pf+1;
        else
            f[j]=-1;
    }
}
```

```
int CMyString::Fastfind(CMyString &pat)
{
    pat.Fail();
    int posp=0,poss=0;
    int lengthp=pat.Getlength(),lengths=Getlength();
    while(posp<lengthp && poss<lengths)
    {
        if(pat.str[posp]==str[poss])
        {
            posp++;
            poss++;
        }
        else
        {
            if(posp==0)
                poss++;
            else
                posp=pat.f[posp-1]+1;
        }
    }
    if(posp<lengthp)
        return -1;
    return poss-lengthp;
}
```